

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Broj: Usoz-197/2012-8

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Jasminke Jenjić, Ljiljane Karlovčan-Đurović, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Blanše Turić, članica vijeća, uz sudjelovanje sudskog savjetnika Juraja Dujam, zapisničara, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, pokrenutom po zahtjevu Ilirija d.d. Biograd na Moru, koju zastupa predsjednik uprave Goran Ražnjević, na sjednici dana 28. ožujka 2014.

r i j e š i o j e

Zahtjev se odbacuje.

Obrazloženje

Podnositelj je dana 19. srpnja 2012. temeljem odredbe članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o donošenju Urbanističkog plana uređenja „Iznad Solina“ (Glasnik Grada Biograda na Moru, broj 4/12.).

Podnositelj je Ustavnom sudu Republike Hrvatske pozivom na odredbu članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.-pročišćeni tekst) podnio prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom odredbe članka 4. do 22. Odluke o donošenju Urbanističkog plana uređenja „Iznad Solina“ (Službeni glasnik Grada Biograda na Moru, broj 4/12.).

Ustavni sud Republike Hrvatske podneskom broj: U-II-4146/2012 od 18. rujna 2012. navedeni prijedlog ustupio je ovom Sudu na rješavanje.

Budući da se radi o zahtjevu istog podnositelja, radi ocjene istog općeg akta, Sud u svezi sa prijedlogom ustupljenim od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske nije otvorao novi predmet, već je ustupljeni prijedlog priklopio podnesenom zahtjevu radi donošenja jedinstvene odluke.

Rješenjem ovog Suda broj: Usoz-197/2012 od 6. veljače 2014. pozvan je podnositelj da zahtjev dopuni tako da dostavi pojedinačnu odluku javnopravnog tijela koja se temelji na osporenom općem aktu i dokaz da zahtjev podnosi u roku od 30 dana od dana dostave pojedinačne odluke javnopravnog tijela. Istim rješenjem upozoren je da će Sud odgovarajućom primjenom odredbe članka 29. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev odbaciti kao neuredan, ako u određenom roku podnositelj ne otkloni navedene nedostatke.

Odredbom članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je da postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće između ostalog, na zahtjev pravne osobe, ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njezina prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dana dostave odluke.

U svezi s rješenjem Suda podnositelj je dostavio podnesak od 24. veljače 2014. u kojem navodi da zahtjevu Suda ne može udovoljiti jer u konkretnom slučaju pojedinačna odluka nije donesena, pa prema tome niti dostavljena podnositelju. Poziva se na odredbu članka 3. Zakona o upravnim sporovima prema kojoj je predmet upravnog spora i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu, te odredbu članka 12. stavka 3. istog Zakona kojom je propisano da Visoki upravni sud odlučuje o zakonitosti općih akata. Navodi da su u trenutku podnošenja zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta bila na snazi odredbe Ustava RH (članak 129. alineja 2.) i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu (članak 35. do 61.), te da se radilo o paralelnoj nadležnosti između Visokog upravnog suda i Ustavnog suda Republike Hrvatske. Stoga je

temeljem članka 38. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu podnio Ustavnom sudu prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti drugih propisa s Ustavom i zakonom i to odredbi članka 4. do 22. Odluke o donošenju Urbanističkog plana uređenja „Iznad Solina“. Navodi da je dopisom Ustavnog suda RH od 18. rujna 2012. obaviješten kako je prijedlog, sukladno stajalištu izraženom u rješenju tog Suda broj: U-II-5157/05 i dr., s obzirom da je 1. siječnja 2012. stupio na snagu Zakona o upravnim sporovima, ustupljen ovom Sudu na rješavanje. Podnositelj se poziva na praksu Ustavnog suda prije stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima, prema kojoj je Ustavni sud prihvatio odlučivati o suglasnosti prostornih planova jedinice lokalne samouprave s Ustavom i zakonom, ocjenjujući da imaju obilježja propisa jer uređuju pravne situacije na apstraktan način i djeluju erga omnes. Primjenom odredbe članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima zaštita od nezakonitosti općih akata bi izostala sve dok se na temelju takvog nezakonitog općeg akta ne donese pojedinačna odluka javnopravnog tijela. Ističe da to ne doprinosi povećanju opsega sudske zaštite u području kontrole akata uprave i snažnijeg oblika nadzora središnje vlasti u odnosu na lokalne i regionalne vlasti što bi trebao biti cilj donošenja Zakona o upravnim sporovima. Ukazuje kako se već samim donošenjem osporenog akta i bez donošenja pojedinačne odluke, zadire u pojedinačna i na zakonu osnovana prava podnositelja budući da se na prostoru kamp „Park Soline“ u njegovom vlasništvu, koji se na toj lokaciji nalazi u kontinuitetu od 1963. i planiran je na osnovi tada važećeg Provedbenog Urbanističkog plana iz 1981., te Prostornog plana Zadarske županije, kao plana više razine, planiraju sadržaji koji u cijelosti anuliraju kamp kao cjelinu i predviđaju na mjestu gdje se kamp nalazi izgradnju hotela i drugih sadržaja kao da kamp „Park Soline“ ne postoji. Poziva se na odredbu članka 58. stavka 1. Zakona o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 153/13.) prema kojoj prostorni planovi imaju snagu i pravnu prirodu podzakonskog propisa te podnositelj svojim zahtjevom traži da se ocijeni je li ovaj podzakonski propis u skladu sa Zakonom. Kako je odlučivanje o zakonitosti općih akata predstavničkih tijela izrazito važno za ostvarenje ustavnog načela jednakosti, jer se tako sprječava primjena njihovih nezakonitih odredbi koja građane i pravne osobe na jednom području stavlja u nepovoljniji položaj u odnosu prema drugim pravnim osobama, ali i sprječava povrede prava EU s obzirom na obveze koje je RH preuzela pristupanjem EU, podnositelj predlaže da Sud postupi po podnesenom zahtjevu.

Odredbom članka 29. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano je ako tužba ne sadržava propisane dijelove ili je nerazumljiva, pozvat će se tužitelj da u određenom roku otkloni nedostatke i upozorit će se na posljedice koje će nastati ako ne postupi po traženju suda. Prema odredbi stavka 2. tog članka Zakona ako tužitelj u ostavljenom roku ne otkloni naznačene nedostatke tužbe, a oni su takvi da sprječavaju rad suda, sud će rješenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporena pojedinačna odluka ništava ili upravni ugovor ništavan. Protiv tog rješenja dopuštena je žalba.

Podnositelj nije otklonio nedostatke na koje je upozoren rješenjem ovog Suda od 6. veljače 2014., odnosno nije upotpunio svoj zahtjev kako to propisuje odredba članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, dostavljanjem sudu pojedinačne odluke javnopravnog tijela koja se temelji na osporenom općeg aktu, a time ni dokaz da zahtjev podnosi u roku od 30 dana od dana dostave takve pojedinačne odluke.

S obzirom na navode podnositelja iznesene u podnesku od 24. veljače 2014. ističe se da Visoki upravni sud Republike Hrvatske u postupcima ocjene zakonitosti općih akata postupa na način propisan odredbama Zakona o upravnim sporovima. Budući da odredba članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima propisuje pretpostavke koje moraju biti ispunjene da bi ovaj Sud pokrenuo postupak ocjene zakonitosti općeg akta na zahtjev fizičke ili pravne osobe, to je u postupku povodom podnesenog zahtjeva sud prvenstveno dužan ispitati jesu li te pretpostavke ispunjene.

Odredbe Ustava Republike Hrvatske, odnosno odredba članka 129. alineja 2. kao i odredbe Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske i to članka 35. do 61. na koje podnositelj ukazuje u podnesku, nisu mijenjane nakon stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima. Predmeti ocjene zakonitosti općih akata koje je Ustavni sud zaprimio do stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima proslijeđeni su ovom Sudu rješenjem Ustavnog suda broj: U-II-5157/05 i dr. od 5. ožujka 2012. U tim predmetima Visoki upravni sud Republike Hrvatske nije ispitivao pretpostavke propisane Zakonom o upravnim sporovima za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta. Ovo iz razloga što je odredbom članka 31. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.-pročišćeni tekst) propisano da su odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni i da ih je dužna poštovati svaka fizička i pravna osoba. Ustavni sud u navedenom rješenju u smislu odredbe članka 31. stavka 5. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske odredio je način provedbe tog rješenja.

U predmetima koji su podneseni Ustavnom sudu Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima, a koje Ustavni sud Republike Hrvatske dopisom ustupa ovom Sudu kao nadležnom za rješavanje, Sud postupa na način kako je propisano odredbama Zakona o upravnim sporovima.

Budući da podnositelj nije otklonio nedostatke podnesenog zahtjeva na koje je upozoren rješenjem Suda od 6. veljače 2014., odgovarajućom primjenom odredbe članka 29. stavka 2. Zakona o upravnim

sporovima, zahtjev je valjalo odbaciti kao neuredan.

U Zagrebu 28. ožujka 2014.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik
Tanja Nemčić